

عنوان مقاله:

اعتبارسنجی اثر سوم شخص بر بینندگان سیمای جمهوری اسلامی (نگرش والدین تهرانی به برنامه های تلویزیونی)

محل انتشار:

فصلنامه علمی رسانه های دیداری و شنیداری، دوره 15، شماره 38 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

فروغ قوهستانی - کارشناسی ارشد ارتباطات و تبلیغ، گروه ارتباطات، دانشکده فرهنگ و ارتباطات، دانشگاه سوره، تهران، ایران.

امیدعلی مسعودی - ، دانشیار گروه ارتباطات، دانشکده فرهنگ و ارتباطات، دانشگاه سوره، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

تلویزیون، در جهان امروز، بر نگرش، گرایش و رفتارهای انسان ها تأثیری غیرقابل انکار دارد. به علاوه، همه ما، باورها و ادراکاتی درباره میزان تأثیرپذیری خود و دیگران از تلویزیون داریم. یکی از نکات مهم درباره این ادراکات، این است که ما میزان تأثیرپذیری خودمان از تلویزیون را با میزان تأثیرپذیری دیگران از آن مقایسه می کنیم و در چنین مقایسه ای، معمولاً دیگران را بیش از خود، تحت تأثیر رسانه ها می پنداریم. هدف این تحقیق، بررسی میزان اثر سوم شخص، از منظر والدین دانش آموزان تهرانی، درباره برنامه های سیمای است. در این تحقیق که به روش پیمایشی و با نمونه گیری خوشه ای از والدین دانش آموزان ساکن دو منطقه تهران (۳۸۶ نفر) انجام شد، این نتایج به دست آمد: نخست، اثر سوم شخص در جامعه آماری شهر تهران رخ می دهد و تفاوت های موجود بین این شهر و جوامع غربی، مانع پیدایش این اثر نیستند (اگرچه تفاوت هایی در اندازه اثر وجود دارد)؛ دوم، نحوه تأثیرپذیری از محتوا (مطلوبیت/ نامطلوبیت) بر پیدایش و اندازه اثر سوم شخص، اثرگذار است؛ سوم اینکه با افزایش فاصله اجتماعی ادراک شده بین خود و دیگری، اندازه اثر سوم شخص نیز افزایش می یابد؛ نکته چهارم اینکه، بین سوگیری خوش بینانه و اثر سوم شخص، رابطه ای معنادار برقرار نیست و پنجم اینکه، بین تمایلات رفتاری برای محدود کردن دسترسی به رسانه و اندازه اثر سوم شخص ادراکی، رابطه ای معنادار با قدرت متوسط برقرار است.

کلمات کلیدی:

اثر سوم شخص، مطلوبیت/ نامطلوبیت، فاصله اجتماعی، سوگیری خوش بینانه، سیمای جمهوری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1280721>

